

Španělsko je mnohojazyčný stát, oficiálními jazyky jsou španělština (kastilština), baskičtina, galicijština a katalánština. Tuto jazykovou situaci zajišťuje především španělská ústava z roku 1978, která umožňuje jednotlivým autonomním komunitám svobodně rozhodovat o charakteru a vývoji svého jazyka. Tento hlavní právní dokument vzniká v době, kdy se Španělsko osvobozuje ze čtyřicetileté diktatury, která ostatní jazyky kromě španělštiny potlačila, a tak se jejich používání omezovalo jen na soukromý a rodinný život. To mělo za následek, že počet obyvatel, kteří používali tyto jazyky, se za čtyři desítky let prudce snížil. Tato ústava vzniká v době, kdy lze v celém světě pozorovat směřování ke globalizaci, přesto vzniká politická vůle a dohoda mezi nově vzniklými i renomovanými stranami přiznat jednotlivým komunitám jejich autonomii a právo svobodně rozhodovat o svých vnitřních záležitostech, a to i jazykových. Proto hodnotíme tento základní právní dokument jako velice liberální s ohledem na dobu a podmínky, v kterých vznikl.